

(Kort bemærkning).

Erling Oxdam (V):

Jeg er i den mærkelige situation, at jeg gerne vil støtte et spørgsmål, som hr. Søren Søndergaard rejste, nemlig spørgsmålet til justitsministeren, om vi dog ikke en dag kunne få en mere generel drøftelse, en redegørelsesdebat, om Kriminalforsorgens forhold og fremtid, for denne debat, sådan har jeg i hvert fald forstået den, har jo været bagudrettet. Det var måske ikke meningen på det tidspunkt, hvor forespørgslen blev stillet, hvor det jo bare var meningen, at man skulle have en drøftelse på grund af de uroligheder, der var, men nu er det jo altså over to måneder siden, de fandt sted.

Jeg vil spørge justitsministeren, om han vil følge det op, for det vil jeg gerne støtte.

Så vil jeg sige, at den anden del af forespørgslen har vi jo slet ikke fået drøftet, herunder ledelsesforholdene. Jeg var den eneste, der nævnte noget om det. Jeg ved ikke, om justitsministeren afslutningsvis kan sige noget om de forhold. Nå? Jeg spurgte justitsministeren, om han ville sige noget om det afsnit, der hed ledelsesforholdene, for det er ikke berørt, og jeg vil nødig bringe hr. Tom Behnke i den situation, at han skal sige til sidst, at det fik han ingen svar på. Så nu spørger jeg justitsministeren.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg nævnte meget bevidst også sagen med de 90 pct. løn eller vederlag, som man altså får, selv om man bare melder sig syg og ikke udfører dags arbejde, og én af de ting, justitsministeren sagde, er rigtig, for jeg har fået at vide af en medarbejder, at det er, fordi man vil have en paritet til det almindelige arbejdsmarked.

Men det, der for mig er det afgørende her, og det, jeg netop gav udtryk for i min indledende tale, var, at både ministeren og ledelsen i for stort et omfang manglede et engagement og en vilje til at ændre på nogle bestående forhold, som måske kan have været logiske og hensigtsmæssige, da de en eller anden gang blev indført, men som i hvert fald virker fuldstændig forkerte i dag.

Selv hr. Søren Søndergaard – og vi er ikke altid enige, selv om det hænder enkelte gange – var lige så uforstående, da vi fik det at vide, og vi fik jo også at vide derovre både af medarbejdere og af talsmænd, at det var en afgørende årsag til, at så mange meldte sig syge. Det må

man da have været vidende om i Kriminalforsorgen igennem masser af år.

Det, jeg savner, er, at man selv prøver på at se de ting, som ødelægger dagligdagen for et stort antal velfungerende fanger, og at man så, når man bliver opmærksom på dem, ændrer dem. Det kan da ikke være rigtigt, at det er en ombudsmand, nogle politikere eller andre, der skal komme, før man får hænderne op af lommen og får ændret noget, som enhver kan se er tåbeligt. Det er da godt, at man får det rettet. Men hvorfor er det ikke rettet for 2 år siden, 5 år siden, 10 år siden, eller da problemet første gang opstod?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Først skal jeg sige til hr. Oxdam: Det er jo ikke sådan, at vi ikke har diskuteret Kriminalforsorgen mange gange i Folketinget. Kvantitet og kvalitet er jo ikke altid lig med hinanden, og vi har diskuteret det under den nye debatform i Folketingets Retsudvalg i starten af denne samling. Vi har været på fængselsbesøg, hvor vi har haft anledning til at diskutere det. Vi har diskuteret det ved samråd i Retsudvalget, og vi diskuterer det her i dag.

Jeg ved ikke, om en redegørelsesdebat ændrer på det. Men i hvert fald er det aftalt i finanslovaftalen, at de partier, der har den fælles forståelse, det vil foruden regeringspartierne sige V, K, SF og CD, skal i gang med at forhandle. Vi forbereder det forhandlingsforløb. Vi har lavet alt det analysearbejde, der er aftalt, og deri indgår også ledelsesforholdene, som hr. Oxdam stillede spørgsmål om.

Det redegjorde jeg også for i min tale i indledningen af debatten. Jeg har også redegjort for de økonomistyringsforhold, som ikke er tilfredsstillende i dag. Det vil der også blive ændret på, og det er der allerede taget initiativer til, for det kan ikke afvente analysearbejdet. Vi har allerede taget skridt til at ændre på økonomistyringsmodellen i Direktoratet og Direktoratets instrumenter ud til anstalterne.

Så vil jeg igen sige til hr. Helge Adam Møller: Det spørgsmål, som hr. Helge Adam Møller har rejst om sygefraværet, synes jeg er berettiget at rejse, og det klandrer jeg ham ikke for, men det er der allerede taget hånd om, sådan at vi vil være i stand til meget hurtigt at kunne give hr. Helge Adam Møller svar på, hvad løsningen vil være.

Her konkluderede jeg, at hr. Helge Adam Møller havde ret i, at der var noget, som ikke